

(המשך עמוד 11)

המשפט העליון, בפניו הוגש עירעור, חזר ואישר אותה, קבע בכך תקדים מהפכני ל- גבי כל הקואופרטיבים בארץ.

בעיקבות תביעותיו המשפטיות של שיי- מנסקי וחבריו, הופעלו נגדו סנקציות על- ידי אוטק ואנשי שלומו. על המורדים הוטלו קנסות כספיים, ניסו למנוע מהם כניסה לעבודה בבית-המטבחים, איימו עליהם כי הוצאתם מההסתדרות. בשידולים, איומים ו- שוחד ניסו להניעם לחזור בהם מתביעור תיהם.

שימנסקי החליט ללכת עד הסוף.

וכאשר גבר הלחץ, החליט שימנסקי לפי רש מן הקואופרטיב, להקים לו קואופר- טיב משלו, יחד עם חבריו. כך הוקם קואר- פרטיב ליכוד. עתה נזקקה גם עיריית חיפה לעזרתו של אוטק. סגן ראש העיר מטעם מפא"י, מרדכי פלימן, סרב להתיר לקואר- פרטיב החדש לעבוד בבית-המטבחים. אבא חושי נזהר שלא לפעול באופן ישיר בי- פרשה, הטיל את כל האחריות על סגנו. אולם בית-המשפט, שנוזק להתערב, אישר את זכותם של אנשי ליכוד לעבוד בבית המטבחים. אולם הנוק-יאט הונחת עליהם מכיוון לגמרי בלתי-צפוי: למרות שהורידו את מחירי הובלת הבשר עד למחצית (הוביי- לו טונה ב-50 ל"י, במקום 100 שבתה יחד), סרבו בעלי האיטליוס לקבל את הבשר מידיהם. כמו בעלי הקיוסקים, שי- סירבו למכור את גליונות העולס הזה שעה שהופיעה בהם סידרת הגילויים הראי- שונה על הגנגסטריים בחושיסטאן, כן גם הקצבים נכנעו ללחץ הטרור. חברי ליכוד פשוט לא הצליחו לשחק את הבשר שלהם. כמה מהם רעבו ללחם.

אולם הזמן פעל לטובתם. הבירורים הי- משפטיים הארוכים, במשפט בירור החש- בונות של קואופרטיב יחד, הגיעו לשלב מכריע. התקרב המועד בו היה על אנשי יחד לחשוף בפני בית-המשפט את כל הקלפים, לגלות לאן זרמו מאות אלפי הי- לירות מרווחי הקואופרטיב.

שוב הופעל לחץ כבד על אנשי שימנסקי לבטל את התביעה. לאחיו של צבי שימנסקי, סוחר הבקר ישראל שימנסקי, הוצע סכום של 100 אלף ל"י מכספי הקואופרטיב, כדי לשכנע את האח לחזור בו מהתביעה. כשי- סרב צבי לקבל את השוחד, נכנס לפעולה נציג מועצת פועלי חיפה, יצחק שר-טל, שניסה לתרוץ בין שני הקואופרטיבים הי- מתחרים. לצורך זה היה אוטק כהנא מוכן לסגת. לפי הצעת הפרשה, היה על שני הקואופרטיבים להתפרק ולהתאחד לקואר- פרטיב בשם חדש, עם הנהלה חדשה.

נראה היה כי הצעת הפרשה התקבל. כמה מחבריו של שימנסקי נכנעו, הודיעו כי הם מוכנים להסכם. לרגע היה נדמה כי עומד להשתרר שלום בבית-המטבחים. ואז אירע הרצח.

שתי יריות בגב

ק **בוצתו של צבי שימנסקי** סיימה את עבודתה ביום שישי האחרון בסביבות השעה שמונה, ועזבה את בית-המס- בחיים. צבי נשאר עוד כשעה, סיים את עבודתו ויצא למזנון. לפתע עלה למזנון, הנמצא בקומה השניה של בנין הסמוך לבית-המטבחים, יהושע כהנא, שנעדר מן העבודה כחודשיים, מסיבה שהוגדרה כי "מחלת לב".

שני האויבים לא החליפו הגה. כהנא שתה לבן וירד. כעבור מספר דקות חזר למזנון, קנה סיגריות והסתלק. צבי נשאר עדיין במקום. כהנא עלה בשלישית, קנה קופסת גפרורים ושוב הסתלק. צבי שימנסקי לא חשד בדבר. הוא ירד לחדר ההלבשה, החליף את בגדיו ויצא לעבר מכונית הי- פיאט, שהמתנה לו בחוץ.

מאחורי גבו הופיע או יהושע כהנא, כשאקדת מאורז בידו. הוא ארב בפתח הקומה הראשונה של הבניין. ממרחק קצר ירה שני כדורים בגבו של קורבנו, שנפל מיד ארצה מחוסר הכרה. אוטק התקרב אליו, ירה בו עוד שני כדורים מקרוב. כדור נוסף ירה באחיו, כדי להרחיק את העובד דים שהחלו נקבלים במקום. אחר מיהר לחדר ההלבשה, ירה יריה שישית ברכתו.

כעבור זמן קצר, אחיו שהגופות הועברו כבר לבית-החולים, הגיע למקום ישראל, אחיו של צבי שימנסקי. נמטר לו כי אחיו נורה ונפצע קל. הוא שלף את אקדחו (המשך עמוד 18)

אהנדס דרס את שכנו, שהיה מאהב אשתו

גם לאחר שהמהנדס שלח את אשתו לתקופת- מה מן הבית. כשחזרה האשה, שוב הראו עליה השכנים באצבע. כשנכנסה לחנות הי- מכולת הסמוכה, הפליט משהו: "הנה היא שוב מרימה את הראש".

כאחד משיאי המתוחות, שלח המהנדס מכ- תב לשכנו הסטודנט, דרש ממנו לעזוב את הדירה. אולם זאב לא השיב על כך. ביום החמישי שלפני האחרון, ארעה הי- תקרית שפוצצה את הפרשה.

תקרית בשכני החור

בשעות אחר-הצהריים, סמוך ל- שעה שש, עלה זאב על הנוספה הי- חדשה שלו, אותה רכש לפני כשבועיים, ונסע אל הסנדלר המתגורר בסנימה סמוכה. הוא מסר את געליו לתיקון ותור. כדרכו תמיד, נסע בדרך העפר המובילה לבית, כשהוא מסיט את הגה הקטנוע ימי- נה, אל צד השביל בו האדמה קשה יותר ונוחה לנסיעה. לפתע הבחין במכונית הי- איזטה של שכנו המהנדס, כשהיא נוסעת

נדבו הצברים לשמש בייבי-סיטר לבנם של השרפברגים, שהוא כיום כבן שנתיים. כעבור חודשים אחדים, נדמה היה שי- משהו כבד מעיב על האידיליה הדר-מש- פתחית. אריה החל חושד שהידידות בין אשתו לבין הסטודנט הצעיר חורגת מגבול המקובל. סייעו לו בחשותיו סיפורי הי- שכנים, לפיהם נראה זאב יותר מדי בביתו דחקא בשעות בהן היה הוא יוצא לעבודה. אריה גילה את חשדו בפני אשתו, אולם היא הכחישה. "שטויות" אמרה לו, "הרי אנהו ידידים ולמה שלא יבקר אצלנו? אתה סתם מקנא".

אולם הבעל לא נרגע. לפני כשמונה חו- דשים, סמוך לשעות הצהריים, החליט לבי- דוק את המצב. הוא עזב את עבודתו, חזר לביתו שלא במועד הקבוע. מבלי לחשוב הרבה, עלה במהירות לקומה השלישית ו- נעצר לפני דלת דירתו. משום-מה לא ניסה אפילו לפותח במפתח, או יתכן שניסה, אך מצאה נעולה לבפנים. הוא הסתער על הדלת הנעולה, פרץ אותה בכתפו, כשהוא עוקר את המנועול ממקומו.

שחזור הדריסה

הסטודנט טען בחקירתו כי נסע בחלק הימני של דרך העפר, כאשר מכוניתו של המהנדס סטתה ופגעה בו. על גבי התמונה, בשיחזור שנעשה על-ידי מערכת העולם הזה, נראה בבירור כיוון נסיעת החספה של הסטודנט ואת סטייתת של מכונית המהנדס לצד ימין של הדרך.

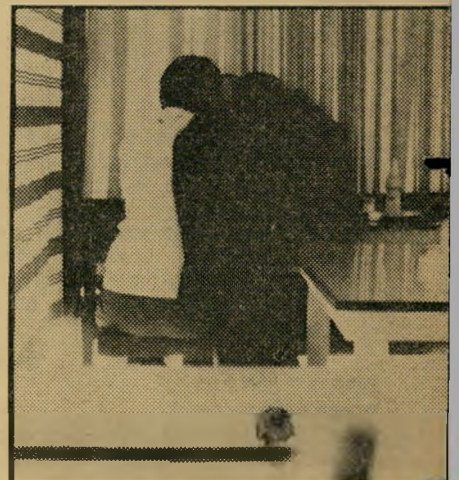
כלפיו, במרכז הדרך, הוא המשיך לנסוע, כשלפתע הבחין כי האיזטה שבתוכה ישבו המהנדס, אשתו ובנו, עושה פניה חדה שמאלה, מתקדמת ישר לעברו. הכל התרחש תוך שניות. הוא ניסה לקפוץ מקטנועו, אולם אחר את הג מועד. צידה השמאלי של האיזטה התנגד בקטנוע, גרר אותו אחורנית, כשוככו מוטל תחתיו על הארץ.

ההפתעה הייתה מושלמת. הוא פגש בי- דירה את אשתו בחברת שכניו-ידידו הסטרי- דנט, כשהם יושבים על הספה שבחזרה הי- מצב בו מצאם לא רמו, אומנם, על כך שקיימו ביניהם יחסים אינטימיים, אך המתו של המהנדס בערה להשחית. "ידעתי", סינן בזעם לעבר אשתו, "כל הזמן חשדתי בכך".

כף הרכילות פוחשת

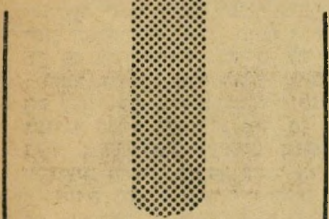
מאותו יום פסקה הידידות בין שתי המשפחות. הם אומנם המשיכו להתגורר באותו בית, אולם לא דיברו יותר ביניהם. אך השכנים לא יכלו לשותק. כף הרכילות הגדולה, נוסח רחובות, בחשה בנייהם.

היו אחדים מהם שאף ניסו לקשור שיחה בנושא עם זאב, או לספר לו את אשר שמעו. אך הסטודנט התעלם מהם עקרונית. "זה לא מעניין אותי", היה משיב על כך, אולם השכנים לא הניחו לעניין להישכח,

מתכסה

לאחר כמה דקות, מחשש גליונו על-ידי צלמים, שפוטו על בית-המשפט, כיסו הידיד בי- מעיל כדי למנוע אפשרות צילום מאחור.

טעם כבר היום

טרוניקל

שלגון חדש לאניני הטעם

ארטיק

Advertisement for 'Beit' (בית) beer. It features a bottle of beer and a glass. The text includes 'בית', 'הטעם', 'מיין פיז', and 'אשכוליות תפוזים'.

Advertisement for 'Zak' (זאק) dance. It features an illustration of a couple dancing. The text includes 'זאק', 'תל אביב', and 'בן יהודה 49'.